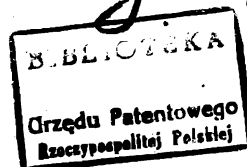

Warszawa, dnia 20 września 1952 r.

E 049 21/12

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34946

Kl. 37-b, 4/01

Instytut Techniki Budowlanej
(Warszawa, Polska)

37e, 21/12

Tarczowe urządzenia rozdzielnicze do rozdzielania pasm drutów stalowych na poszczególne dźwigary, płyty i tym podobne elementy strunobetonowe

Udzielono z mocą od dnia 31 marca 1950 r.

Przy wykonaniu elementów strunobetonowych postępuje się w ten sposób, że układa się liczne pasma strunowe obok siebie. Pojedyncze belki, płyty i tym podobne elementy powstają przez rozdzielanie drutów za pomocą szablonów lub tarcz-rozdzielczych na poszczególne pasma, przynależące do danego elementu strunobetonowego. Po wykonaniu tego rozdziału druty zostają napięte i obetonowane. Jako tarcze rozdzielcze służą normalnie blachy stalowe z otworami. Przy takich tarczach trzeba przez każdy otwór z osobna przewlekać drut. Wyjmowanie tarcz odbywa się dopiero po ostatecznym stwardnieniu betonu i rozdeskowaniu danego elementu strunobetonowego.

Urządzenie rozdzielcze według wynalazku pozwala na wyjęcie tarcz jeszcze przed ostatecznym stwardnieniem betonu i rozdeskowaniem dźwigaru. Dzięki tej okoliczności łatwo jest oddzielić od betonu tarcze i łatwo oczyścić jej

otwory z pozostałości betonu. Tarcza może więc być natychmiast użyta gdziekolwiek.

Wynalazek polega na tym, że dwie tarcze rozdzielcze posiadają zamiast otworów szczeliny ukształtowane na podobieństwo grzebienia. Dwie takie tarcze są utrzymane we wzajemnym odstępie za pomocą części pośredniej i przykryte płytką. Całość jest rozbiegająca. Wycięcia grzebieniowe mogą być zarówno poziome, jak i pionowe, lub też w jednej z tarcz poziome, a w drugiej pionowe, wskutek czego druty zostają przytrzymane zarówno w płaszczyźnie pionowej, jak i poziomej i nie mogą ani opaść w dół, ani przesunąć się w bok, czyli tkwią w odpowiednich miejscach w czasie betonowania i wiązania betonu.

Zastosowanie części pośredniej, przykrytej płytką pomiędzy dwoma tarczami, zabezpiecza przed dostaniem się betonu między dwie tarcze, co umożliwia późniejsze łatwe rozcięcie drutów i rozdzielanie belek zabetonowanych na jednym

paśmie jedna za drugą. Dające się rozebrać połączenie obu tarcz jest tak skonstruowane, że podczas betonowania utrzymuje trwale obie tarcze w należytych odstępach, a po związaniu betonu umożliwia łatwe wyjęcie części pośredniej i następnie wyjęcie obu tarcz. Wyjęcie tarcz jest możliwe bez obcinania drutów dzięki poziomym lub pionowym szczelinom, zastosowanym w tarczy. Druty zarówno podczas wyjmowania tarcz, jak i po tym mogą być w stanie napięcia.

Najkorzystniejsze są szczeliny poziome, gdyż nie osłabiają one tarczy w tym stopniu co pionowe. Poziome szczeliny uniemożliwiają opadnięcie drutów. Aby druty nie przesunęły się w kierunku poziomym, wykonuje się w części pośredniej lub w płytce przykrywającej rowki, służące do prowadzenia drutów.

Na rysunku przedstawiono perspektywiczny widok urządzenia rozdzielczego.

Urządzenie rozdzielcze składa się z dwóch tarcz 1 i 2. Obie tarcze mają poziome szczeliny 3 i 4, tworzące rodzaj grzebienia. Odstęp stały obu tarcz utrzymuje część pośrednią, która składa się z pionowej płyty 5 i poziomej płyty nakrywającej 6. Górna część płyty 5 jest wyposażona w występy 7. Przez wsunięcie części pośredniej 5 i 6, wchodzącej ściśle między tarcze 1 i 2 poszczególne części urządzenia zostają powiązane w jedną całość. Poziome szczeliny 3 i 4 zabezpieczają druty przed przesunięciem w pionie. Przed przesunięciem drutów w kierunku poziomym zabezpieczają pionowe żeberka 9 i 10, wystające z płyty 6. Do wyjmowania części po-

średniej płyta 6 jest zaopatrzona w dwa małe otwory 11. W otwory te można wprowadzić haczyki, za pomocą których łatwo można wyciągnąć część pośrednią. Następnie tarcze 1 i 2 oddziela się od czołowych płaszczyzn dźwigarów. Za pomocą narzędzia podobnego do klucza sztorcowego, którym chwyta się górne obrzeże 12 tarczy rozdzielczej, można obrócić tarczę o 90° dookoła jej osi pionowej i wyjąć ją z pomiędzy drutów zbrojenia.

Zastrzeżenia patentowe

1. Tarczowe urządzenia rozdzielcze do rozdzielania pasm drutów stalowych na poszczególne dźwigary, płyty i podobne elementy struno-betonowe, znamienne tym, że posiada dwie tarcze rozdzielcze (1, 2) zaopatrzone w grzebieniowe szczeliny (3, 4), przy czym tarcze rozdzielcze są utrzymywane we wzajemnej odległości za pomocą środniczka (5) niosącego płytę przykrywającą (6).
2. Tarczowe urządzenie rozdzielcze według zastrz. 1, znamienne tym, że tarcze rozdzielcze mają wyłącznie szczeliny poziome (3, 4) podczas gdy na środniczku lub na płycie czołowej środniczka umieszczone są pionowo przebiegające prowadzenia (9, 10) w celu uniemożliwienia bocznego przesuwania się drutów stalowych.

Instytut Techniki
Budowlanej

